

Страни в главното производство

Касатор: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Отвeтник по касационната жалба: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Преюдициални въпроси

- 1) В случай че земеделски производител е закупил фиданки на растителен сорт от разсадник (обект на трето лице) и ги е засадил, преди предоставената за този сорт закрила да започне да действа, необходимо ли е, за да се признае правото за забрана на определени действия, предвидено в член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2100/94⁽¹⁾, по отношение на по-нататъшните действия на земеделския производител, а именно събиране на последващите реколти от дърветата, да са изпълнени условията по член 13, параграф 3 или напротив, трябва да се счита, че действията по събиране на реколтата са такива по производство или възпроизводство на сорта, при които се получава „събран материал“, и могат да бъдат забранени от титуляря на растителния сорт без да е необходимо да са изпълнени условията по параграф 3?
- 2) Съобразено ли е с член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 тълкуване, според което системата на каскадна защита е приложима срещу което и да е от посочените в параграф 2 действия по отношение на „събрания материал“, включително самото събиране на реколтата, или само срещу действията, извършени след производството на събрания материал, като например складирането му и търговията с него?
- 3) Необходимо ли е — при прилагане на системата за разпространение на каскадната защита, предвидена в член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94, по отношение на „събрания материал“ — за да е изпълнено първото условие, фиданките да са закупени, след като титулярят е получил закрилата на Общността за растителния сорт или би било достатъчно те да са закупени, докато титулярят се е ползвал от временна закрила, в периода между публикуването на заявката и момента, в който предоставената за растителния сорт закрила е започнала да действа?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3 том 15, стр. 197).

**Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Испания),
постъпило на 7 март 2018 г. — Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid**

(Дело C-177/18)

(2018/C 211/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Almudena Baldonado Martín

Отвeтник: Ayuntamiento de Madrid

Преюдициални въпроси

- 1) Правилно ли е клауза 4 от Рамковото споразумение да се тълкува в смисъл, че в обхвата на хипотезата, описана в посочената клауза, не попада положение като описаното в настоящото производство, в което срочно назначен държавен служител извършва същата работа като постоянно назначен държавен служител (постоянно назначен държавен служител, който не се ползва с правото на обезщетение, тъй като в приложимия към него правен режим не съществува пораждаща обезщетение хипотеза)?

- 2) Като се има предвид, че правото на равно третиране и недопускане на дискриминация са общ принцип на ЕС, конкретно уреден в директива, в членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС и в член 23 от Всеобщата декларация за правата на човека, и се считат за основни социални права по смисъла на членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, в съответствие ли е с Рамковото споразумение в приложението към Директива 1999/70/ЕО⁽¹⁾ с цел постигането на неговите цели да се прави тълкуване в смисъл, че правото на обезщетение на срочно назначен държавен служител може да се постигне или посредством сравнение с работник по срочен трудов договор — доколкото неговото положение (на държавен служител или на работещ по трудов договор) зависи само от работодателя публичен орган — или посредством допустимото за първичното европейско право пряко вертикално прилагане?
- 3) В случай че е налице злоупотреба при срочното назначаване, насочено към удовлетворяването на постоянни нужди без наличието на обективна причина, като това назначаване не е свързано със спешна и неотложна нужда, която го обосновава, и в националното право не са налице ефективни санкции или ограничения, съвместимо ли е с преследваните от Директива 1999/70/ЕО цели — като средство за предотвратяване на злоупотребата и отстраняване на последиците от нарушението на правото на Съюза, в случай че работодателят не предостави постоянно назначение на работника — обезщетение, което съответства на обезщетението за незаконно уволнение, и представлява ли това обезщетение подходяща, пропорционална, ефективна и възпираща санкция?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 9 март 2018 г. — José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Дело C-186/18)

(2018/C 211/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: José Cánovas Pardo S.L.

Ответник: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 96 от Регламент (ЕО) № 2100/94⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че след като за растителния сорт е предоставена закрила на Общността, предвидените в членове 94 и 95 от Регламента искиове се погасяват по давност винаги с изтичането на тригодишния срок от момента, в който титularyт е узнал за действието и за самоличността на извършителя на нарушението, въпреки че нарушението продължава до момента на предявяването на иска?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: следва ли да се приеме, че съгласно член 96 от Регламент (ЕО) № 2100/94 давността се прилага само спрямо конкретните нарушения, извършени извън тригодишния срок, но не и спрямо тези, които са извършени в последните три години?